ΚΑΡΤΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

Ὑπό Αὐγουστίνου Μοναχοῦ
Ἁγιοβασιλειάτου

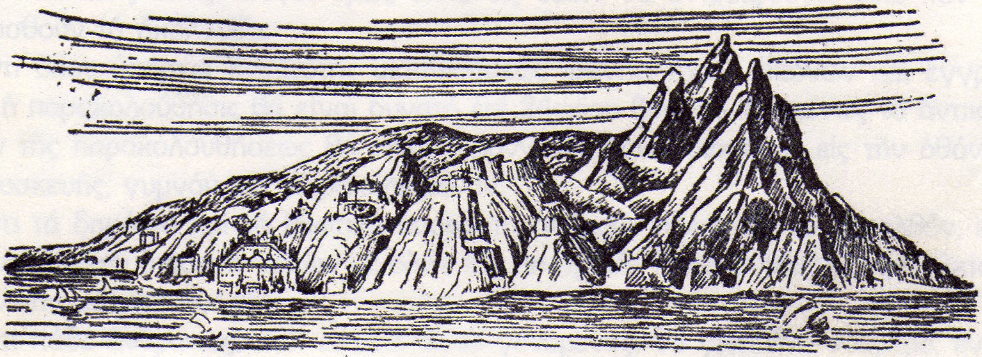

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ ΑΘΩ

Ἀνάτυπον ἀπό τό περιοδικόν
«ΑΓΙΟΣ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ ΕΣΦΙΓΜΕΝΙΤΗΣ»
(τεῦχος 247)

ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2011

Σήμερον, ὅλοι σχεδόν, μικροί καί μεγάλοι, ἄνδρες καί γυναῖκες, ἐγγράμματοι καί ἀγράμματοι, εἴμεθα ἀψευδεῖς μάρτυρες τῆς ἐκστατικῆς προόδου τῆς πληροφορικῆς.

Ὅλοι ἀντιλαμβανόμεθα τήν διάδοσιν τῶν κομπιούτερς, καθώς καί τῶν πάσης φύσεως συσκευῶν -μικρῶν τε καί μεγάλων- καταχωρήσεως πληροφοριῶν, δημοσίας τε καί ἰδιωτικῆς ζωῆς, ὀλίγοι ὅμως εἶναι εἰς θέσιν νά ἀντιληφθοῦν, οὔτε κἄν νά στοχασθοῦν τά ἀκόλουθα:

Ὅτι ὅπου ὑπάρχει δυνατότης μεταβιβάσεως φωνῆς, ἤχου, εἰκόνων καί ἐγγράφων, ἡ παρακολούθησις θά εἶναι δυνατή ἐπί 24ώρου βάσεως, ἐπομένως τό ἀντικείμενον τῆς παρακολουθήσεως θά εἶναι τυραννικῶς ἐγκλωβισμένον εἰς τήν ὀθόνην τῆς συσκευῆς, γυμνόν καί τετραχηλισμένον.

Ὅτι τά δημόσια καί τά ἰδιωτικά ἀπόρρητα ἀνήκουν πλέον εἰς τό παρελθόν, καί θά εἶναι εἰς τήν διάθεσιν τρίτων μέ ὅλην τήν ληστρικήν λειτουργίαν τῆς τιμιουλκίας, ἤγουν τῆς μαύρης ἀγορᾶς.

Ὅτι κάθε ἄνθρωπος, κατ' εἰκόνα Θεοῦ γενόμενος, θά γίνῃ ἕνα νούμερο, ἕνας ἀριθμός -εἰς τά δισεκατομμύρια ἀριθμῶν- βάσει τοῦ ὁποίου θά δύναται νά ἐπικοινωνῇ μέ κάθε ἄλλον ἄνθρωπον καί κάθε ὑπηρεσίαν -ἡμεδαπήν τε καί ἀλλοδαπήν.

Ὅτι τό πρόσωπον μετασχηματίζεται εἰς ἄτομον· ἡ διαφορά δέ τοῦ προσώπου ἀπό τοῦ ἀτόμου εἶναι διαμετρικά ἀντίθετος, ἐπομένως θά χρειαστοῦν πολλαί θεσμικαί ἀλλαγαί. Εἰς τό ἄτομον, ἐπί παραδείγματι, δέν εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ὕπαρξις τοῦ ἄλλου, ἐνῷ διά τό πρόσωπον διά νά ὑφίσταται, εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ὕπαρξις τοῦ ἄλλου.

Ὅτι τό ἄτομον ὡς ἀριθμός, εἶναι ἀπαραίτητον δομικόν ὑλικόν τῆς παγκοσμιοποιήσεως καί μάλιστα εἰς τήν χρηστικήν του μορφήν ἀποτελεῖ μετά τῆς πληροφορικῆς, τούς ἀκρογωνιαίους λίθους τῆς δομῆς μιᾶς ὑπεσχημένης ἀτομιστικῆς εὐδαιμονίας, μέσῳ τῆς οἰκονομικῆς προόδου, στηριζομένη εἰς τήν χρησιμοποίησιν τῆς γνώσεως ὡς ἐργαλείου αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς καί τήν διανομή ταύτης.

Ὅτι ἕνας λαός, ἕν ἄτομον, τό ὁποῖον δέν ἐξυπηρετεῖ τήν παγκόσμιον εὐδαιμονίαν καθ' οἱονδήποτε τρόπον, πρέπει ἤ νά προβῇ εἰς μεταρρυθμίσεις ἀλλάζοντας νοοτροπίαν ὥστε νά ὑπηρετῇ τήν παραγωγήν, ἄλλως πρέπει νά ἐξοβελισθῇ ἤ νά ἀχρηστευθῇ.

Ἐδῶ ἀκριβῶς ἑστιάζεται ἡ θεώρησις τοῦ ἀτόμου ὡς ἀναλωσίμου νουμέρου, ὡς ἀδεσπότου ζώου, πού πρέπει νά περιορισθῇ μέ ὅ,τι μέτρα ἀποφασίσει ἡ ὀλιγαρχία, ἐν ὀνόματι τῆς ἀτομιστικῆς εὐδαιμονίας.

Ἄλλως φυσικά θά εἶχε τό πρᾶγμα, ἐάν ἀντί τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ τῆς εὐδαιμονίας, ἐτίθετο ὁ σκοπός τῆς σωτηρίας, ἀλλά πού τοιοῦτοι σκοποί εἰς τήν Ἀρειανίζουσαν Δύσιν!!!

Ὅτι ἡ Κάρτα τοῦ Πολίτου περιλαμβάνει ὅλας τάς προδιαγραφάς διά τήν ἀπόκτησιν τῆς ἐξουσίας τοῦ πραγματεύεσθαι· κατά συνέπειαν ἡ ἀποδοχή της ἐξασφαλίζει τήν δυνατότητα τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ πραγματεύεσθαι, ἐνῷ ἡ ἄρνησις τῆς παραλαβῆς της ἀποστερεῖ τόν ἀρνούμενον τῆς ἐξουσίας τοῦ πραγματεύεσθαι, ἤγουν, ἐπιφέρει εἰς αὐτόν οἰκονομικόν ἀποκλεισμόν.

Ὅτι πλησιάζει πλέον ἡ ἐποχή, κατά τήν ὁποίαν οἱ ἄνθρωποι –συμφώνως τῇ Ἱερᾷ Ἀποκαλύψει καί τῇ εἰδήσει τοῦ πολυγραφωτάτου Θεολόγου Δοσιθέου, Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, θά χωρισθοῦν εἰς δύο ἄνισα μερίδια: «Φησί γάρ, τῶν ἁμαρτανόντων τό πλῆθος οὐ γεννᾷ τῷ ἁμαρτήσαντι βοήθειαν. Τοιοῦτον οὖν λέγεται ἔσεσθαι καί τόν καιρόν τοῦ Ἀντιχρίστου, ᾧ πᾶσα ἡ γῆ ἀκολουθήσει ἐκτός ὀλίγων τινῶν, ὧν τά ὀνόματα ἐγράφη ἐν τῇ Βίβλῳ τῆς ζωῆς, ἡ δέ ἐξουσία τοῦ πραγματεύεσθαι κοινῶς ἀπηγόρευται πᾶσι τοῖς μή ἔχουσι τόν χαρακτῆρα τοῦ Θηρίου, ἤ τό ὄνομα, ἤ τόν ἀριθμόν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ» (Βλ. Δωδεκάβιβλος Δοσιθέου - Βιβλ. Θ΄, σελ. 202).

1. Ὀνοματογραφία – Ὀνοματοδοσία

Εἶναι δύο διαφορετικαί πράξεις τῆς Ἐκκλησίας - διά τῶν ὁποίων γίνεται τις ἐπώνυμον μέλος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καί μέ τό ἴδιον ὄνομα καταγράφεται εἰς τήν Βίβλον τῆς ζωῆς ἐν οὐρανῷ (*«Καί οὐ μή εἰσέλθη εἰς αὐτήν τήν πόλιν τήν ἁγίαν) πᾶν κοινοῦν, καί ποιοῦν βδέλυγμα καί ψεῦδος εἰμή οἱ γεγραμμένοι ἐν τῷ Βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ Ἀρνίου»* Ἀποκ. ΚΑ΄ - 27) - εἰς τάς ὁποίας ἀναγινώσκεται ἡ ἀρχαιοτέρα εὐχή, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἡ Ἐκκλησία διά τοῦ ἱερέως ἤ τοῦ Ἐπισκόπου, ἐπεύχεται ὅπως τό ὄνομα τοῦ πιστοῦ μεῖναι «ἀνεξάρνητον» οὕτω: *«Καί δός, Κύριε, ἀνεξάρνητον μεῖναι τό Ὄνομά σου τό ἅγιον ἐπ᾽ αὐτόν, συναπτόμενον ἐν καιρῷ εὐθέτω τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ».* Εὔδηλον, ὅτι δέν πρέπει νά ἀρνούμεθα τό ὄνομά μας τό Βαπτιστικόν, καθώς θά ἴδωμεν κατωτέρω.

Ὀνοματογραφία: Εἶναι μία πρᾶξις τοῦ Ἐπισκόπου ἤ τοῦ Ἱερέως, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐνεφανίζετο ὁ Κατηχούμενος καί ὤφειλε νά δώση τό ὄνομά του, μέ τό ὁποῖον κατεγράφετο εἰς τούς καταλόγους τῶν κατηχουμένων τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς οὐρανίου στρατείας, συνήθως 30-40 ἡμέρας πρό τοῦ βαπτίσματος. Ἀπό τῆς ἡμέρας τῆς ὀνοματογραφίας, ὁ κατηχούμενος ἐκαλεῖτο οὐχί πλέον κατηχούμενος, ἀλλά βαπτιζόμενος ἤ φωτιζόμενος. Ἀπό τῆς ἐγγραφῆς τοῦ ὀνόματός του εἰς τούς

καταλόγους τῶν κατηχουμένων, ἦτο ὑποχρεωμένος μέχρι τοῦ βαπτίσματος «λιπαρῶς καί ἀνενδότως νά παραμένη εἰς τάς κατηχήσεις, νηστεύων καί προσευχόμενος, σχολάζων εἰς τούς ἐξορκισμούς καί εἰς τά ἄλλα τά πρός τό βάπτισμα ἀναγκαῖα». «Ὀνοματογραφία τέως ὑμῖν γέγονεν» (Βλ. Κατηχήσεις Ἁγίου Κυρίλλου - Τόμος Α΄ - ἐκδόσεως Ἁγίου Τάφου 1867 - σελίς 2 προκατήχησις).

Ταῦτα ἱκανά περί τῆς ὀνοματογραφίας τῶν Κατηχουμένων πρό τοῦ ε΄ αἰῶνος.

Μετά τόν ε΄ αἰῶνα, δηλαδή μετά τήν καθιέρωσιν τοῦ νηπιοβαπτισμοῦ, ὅτε αἱ κατηχήσεις ἦσαν περιτταί, εἰσήχθη ὁ θεσμός τοῦ ἀναδόχου τοῦ νηπίου, ἐξέλιπεν ὁ θεσμός τῆς ὀνοματογραφίας καί εἰσήχθη ὁ θεσμός τῆς ὀνοματοδοσίας, ὁ ὁποῖος εἰς τήν πρᾶξιν δέν τηρεῖται ἀμιγής, ἀλλά προηγεῖται τοῦ βαπτίσματος καί ἀναγινώσκεται ἡ αὐτή εὐχή, ἡ ὁποία σήμερον ἐπιγράφεται ἐν τοῖς Ἱεροῖς Εὐχολογίοις, ὡς «Εὐχή εἰς τό κατασφραγίσαι Παιδίον, λαμβάνον ὄνομα τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ». Εἶναι δέ αὕτη:

Ἱερεύς: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Λαός: Κύριε Ἐλέησον.

«Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν, σοῦ δεόμεθα, καί σέ παρακαλοῦμεν· Σημειωθήτω τό φῶς τοῦ προσώπου σου ἐπί τόν δοῦλον σου (τόν δε), καί σημειωθήτω ὁ Σταυρός τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ, καί τοῖς διαλογισμοῖς αὐτοῦ, εἰς τό φυγεῖν τήν ματαιότητα τοῦ κόσμου, καί πᾶσαν τήν πονηράν ἐπιβουλήν τοῦ ἐχθροῦ, ἀκολουθεῖν δέ τοῖς προστάγμασί σου. ***Καί δός, Κύριε, ἀνεξάρνητον μεῖναι τό Ὄνομά σου τό ἅγιον ἐπ᾽ αὐτόν,*** *συναπτόμενον ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, καί τελειούμενον διά τῶν φρικτῶν Μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ σου· ἵνα, κατά τάς ἐντολάς σου πολιτευσάμενος, καί φυλάξας τήν σφραγῖδα ἄθραυστον, τύχη τῆς μακαριότητος τῶν ἐκλεκτῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Χάριτι, καί φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ, σύν τῷ παναγίῳ καί ἀγαθῷ, καί ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καί ἀεί, καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν».* Βλ. Μέγα Εὐχολόγιον - ἐκδ. Βενετίας 1891 - σελ. 121).

2. Ἀνεξάρτητον ἤ ἀνεξάρνητον

Ἄξιον εἶναι νά σημειώσωμεν ἐνταῦθα, τήν ἀπάντησιν 576 τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Λειτουργικῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Ἰ. Φουντούλη, ἡ ὁποία ἀφορᾶ τήν κατωτέρω ἐρώτησιν τοῦ ἱερέως σχετικῶς μέ τό ἀνεξάρτητον ἤ ἀναξάρνητον. Τοῦτο ποιοῦμεν διά τό ἀπρόσιτον τῆς πηγῆς εἰς τούς πολλούς.

Ἡ ἐρώτησις τοῦ Ἱερέως ἦτο: Εἰς παλαιά Εὐχολόγια (ἐκδόσεως Βενετίας), εἰς τήν εὐχή τῆς ὀγδόης ἡμέρας ἀπό τοῦ τοκετοῦ διαβάζομεν: *«Καί δός, Κύριε, ἀνεξάρνητον μεῖναι τό Ὄνομά σου τό ἅγιον ἐπ᾽ αὐτόν...»,* ἐνῷ εἰς νεώτερα εὐχολόγια διαβάζομεν: *«Καί δός, Κύριε, ἀνεξάρτητον μεῖναι...».*

Ποιό εἶναι τό σωστότερον, τό ἀνεξάρνητον ἤ τό ἀνεξάρτητον;

᾿Απάντησις: «Καί πάλι τίθεται τό ἐρώτημα γιά τό ποιά εἶναι ἡ σωστή γραφή στό κείμενο τῆς εὐχῆς τῆς ὀγδόης ἡμέρας ἀπό τῆς γεννήσεως τοῦ παιδίου, τό «ἀνεξάρνητο μεῖναι...» ἤ τό «ἀνεξάρτητο μεῖναι...».

Ἡ διαφορά τῶν δύο λέξεων συνίσταται σέ ἕνα γράμμα: ν ἤ τ.

Γιά τό θέμα αὐτό γράψαμε ἐκτενῶς σέ μιά ἀπό τίς πρῶτες ἀπαντήσεις, τήν ὑπ᾿ ἀριθ. 12. Παραπέμπουμε σ᾿ αὐτή, γιατί δέν εἶναι σκόπιμο νά ἐπαναληφθοῦν ὅσα γράφηκαν τότε. Συνοψίζουμε καί παραθέτουμε μερικά ἐνδιαφέροντα συμπληρωματικά στοιχεῖα.

Ἡ πρώτη γραφή («ἀνεξάρτητον») ἀπαντᾷ σέ νεώτερες ἐκδόσεις καί προέρχεται εἴτε ἀπό τυ-πογραφικό λάθος εἴτε ἀπό ἄστοχη διόρθωση τῆς ὀρθῆς λέξεως «ἀνεξάρνητον» ἀπό κάποιο ἐπιπόλαιο διορθωτή. Ἔτσι πέρασε καί σέ ἄλλες ἐκδόσεις, πού χρησιμοποιοῦνται ἀκόμη στή θεία λατρεία ἀπό ὁρισμένους Ἱερεῖς. Ἔχει εὐτυχῶς διορθωθεῖ ἤδη σέ νεώτερες ἐκδόσεις. Δέν μένει παρά, ὅσοι ἔχουν σέ χρήση παλαιότερες, νά τό διορθώσουν, γιατί πρόκειται γιά ἀναμφισβήτητο καί σοβαρό σφάλμα. Μπορεῖ νά φαίνεται «σχολαῖος» καί ἀσήμαντος ὁ λόγος γιά ἕνα ν ἤ τ, ἀλλά ἡ φθορά τοῦ κειμένου εἶναι οὐσιαστική. Αὐτό θά φανεῖ καί ἀπό τά κατωτέρω.

Κατά τά Λεξικά τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης τό ἐπίθετο «ἀνεξάρτητος -η -ο(ν)», νεώτερη λέξη, σημαίνει αὐτόν πού δέν ἔχει ἐξάρτηση ἀπό ἄλλον, τόν αὐτοτελῆ, αὐτόν πού ἐνεργεῖ μέ δική του βούληση, τόν ἐλεύθερο κ.ο.κ.

Τό «ἀνεξάρνητος», μεσαιωνική λέξη, δηλώνει ἐκεῖνον πού δέν ἐξαρνεῖται, δέν ἀπαρνιέται κάτι. Φαίνεται δέ ὅτι σπανίως χρησιμοποιεῖται καί πάντοτε σέ ἐκκλησιαστικά κείμενα, μέ ἀκριβῶς τήν ἴδια ἔννοια.

Ὁ Χριστιανός φέρει τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καί δέν μπορεῖ ἤ δέν πρέπει νά τό ἀρνηθεῖ, ἀλλά νά μείνει μέχρις αἵματος καί θανάτου πιστός στήν χριστιανική πίστη καί ὁμολογία. Μπορεῖ νά συσχετισθεῖ πρός κείμενα τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἀπό τά ὁποῖα προφανῶς καὶ ἐξαρτᾶται, ὅπως:

«Ὅστις δ᾿ ἄν ἀρνήσηταί με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτόν κἀγώ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρός μου... » (Ματθ. ι´ 33),

«ὁ δέ ἀρνησάμενός με... ἀπαρνηθήσεται...» (Λουκ. ιβ´ 9),

«τήν πίστιν ἤρνηται καί ἔστιν ἀπίστου χείρων» (Α´ Τιμ. ε´ 8),

«εἰ ἀρνούμεθα, κἀκεῖνος ἀρνήσεται ἡμᾶς» (Β´ Τιμ. β´ 12),

«τόν ἀγοράσαντα αὐτούς δεσπότην ἀρνούμενοι» (Β´ Πέτρ. β´ 1),

«τόν μόνον δεσπότην καί Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν ἀρνούμενοι» (᾿Ιούδ. 4),

«οὐκ ἠρνήσω τήν πίστιν μου» (᾿Αποκ. β´ 13),

«οὐκ ἠρνήσω τό ὄνομά μου» (᾿Αποκ. γ´ 8) καί ἄλλα...

Ἡ εὐχή βέβαια ἀναφέρεται στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ – Χριστιανός, ἀλλ᾿ ἐν πάσῃ περιπτώσει σέ κάτι τό συγγενές. (᾿Απάντησις 576 ᾿Ιω. Φουντούλη – εἰς τήν σειράν ᾿Απαντήσεις εἰς λειτουργικάς ἀπορίας).

3. Βαπτιστικόν μικρόν ὄνομα ἀνεξάρνητον καί ἀμετάβλητον;

Ἡ ἀπό καθέδρας, Πανεπιστημιακή προφορική καί ἔγγραφος διδασκαλία ἀποφαίνεται, ὅτι τό μικρόν ὄνομα εἶναι ἀμετάβλητον ἐφ᾽ ὅρου ζωῆς:

«ἡ κτῆσις ἐπί Χριστιανῶν ὀρθοδόξων τοῦ μικροῦ κυρίου ὀνόματος ὅπερ δίδεται ὑπό τοῦ τελοῦντος τήν Βάπτισιν θρησκευτικοῦ λειτουργοῦ τῇ εἰσηγήσει τοῦ ἀναδόχου... συνάπτεται ὁριστικῶς μετά τοῦ Βαπτισθέντος καί δέν δύναται νά μεταβληθῇ ὑφ᾽ οἱονδήποτε».

(Βλ. Ἐκκλ. Δίκαιον Α. Χριστοφιλοπούλου σελ. 116-117).

Ἀμετάβλητον θέλει ἡ ἐπιστήμη, τό κύριον ὄνομα τοῦ Χριστιανοῦ, οὐχί δυνάμει θετικῶν διατάξεων, ἀλλ᾽ ἐπί τῇ βάσει Πανελληνίου ἐθίμου, διατηροῦντος καί μετά τόν Ἀστικόν κώδικα τήν ἰσχύν του.

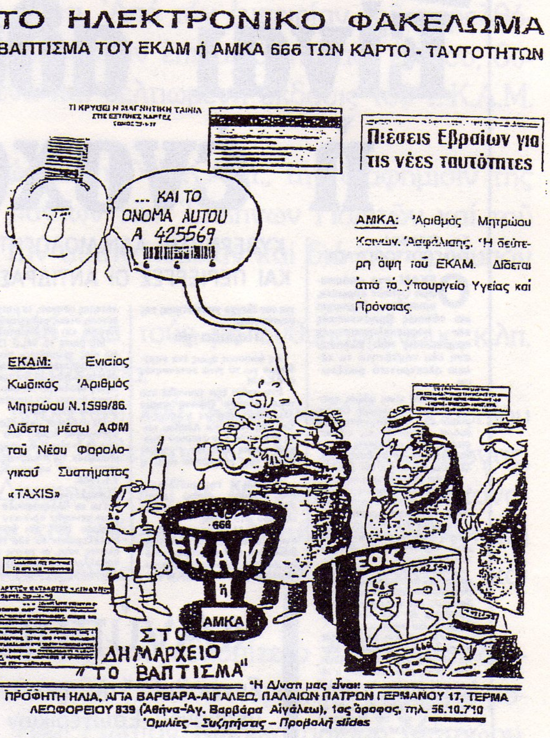

4. Τό ὄνομα ἀπό Ἐκκλησιαστικῆς ἐπόψεως

Ἀπό ἐκκλησιαστικῆς ἐπόψεως «Κατά τάς ἀπό 2/3/1934, 30/5/1955 καί 27/11/1957 ἐγκυκλίους τῆς Δ. Ἱ. Συνόδου, ἐντέλλονται οἱ κληρικοί νά ἀρνοῦνται ἀπολύτως νά δώσουν ὄνομα ὅπερ ἔφερον αἱρετικοί ἐπί κακίᾳ ἄνθρωποι καί ἐν γένει ἐχθροί τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας».

(Βλ. ἀνωτέρω ἐγκυκλίους).

Ἐπίσης ἡ Ἐκκλησία –ὡς ἀνωτέρω § 2 ἐξεθέσαμεν λεπτομερῶς τήν 576ην ἀπάντησιν τοῦ καθηγητοῦ Ἰ. Φουντούλη– ἐπεύχεται τοῦ μεῖναι **ἀνεξάρνητον τό ὄνομα·** ἀπεφάνθη δέ καί Συνοδικῶς τῷ 1940, ὅτι τό ὄνομα δέν μεταβάλλεται: (Συνεδρία ΝΣΤ΄ Δ. Ἱ. Συνόδου 3/3/ 1940) «Ἐπί ἐγγράφου Κορινθίας Μιχαήλ ἐρωτήσαντος ἄν προώρως γεννηθέν ὡς ἄρρεν βαπτισθέν παιδίον μετά τήν διαπίστωσιν ὅτι ἐπρόκειτο περί θήλεως εἶναι δυνατόν νά ὀνομασθῇ Ἠλία ἀντί Ἠλίας ἀπήντησεν ὅτι ἐγκύρου ὄντος τοῦ Βαπτίσματος δέον νά καλεῖται διά τοῦ βαπτιστικοῦ Ἠλεία ὄντως ὁμοήχου πρός τό ἀπαγγελθέν κατά τήν Βάπτισιν. (Βλ. Ἐκκλησίας Ἱστορία Ἑλλάδος Θ. Στράγκα – Τόμος 4 σελ. 2324).

12 **Κυριακάτικη** 12 Ιουλίου 1987

ΕΚΑΜ — **Η ταυτότητα που θα συνοδεύει τον Ελληνα σ' όλη του τη ζωή**

Είναι αθώος ή ένοχος;

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ: ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΕΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΕΣ ΟΙ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ

Του ΓΙΑΝΝΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ο ΕΚΑΜ στο απόσπασμα ζητούν κόμματα, ορισμένοι δήμαρχοι και κάποιες θρησκευτικές και παραεκκλησιαστικές οργανώσεις που βλέπουν στη νέα ταυτότητα το τέλειο ηλεκτρονικό φακέλωμα.

Ο ΕΚΑΜ είναι αθώος αντιτείνει το υπουργείο Εσωτερικών και η κυβέρνηση, που θεωρεί αδικαιολόγητες και περίεργες τις αντιδράσεις και το θόρυβο που ξεσηκώθηκε τις τελευταίες μέρες για τον ΕΚΑΜ.

Η νέα ταυτότητα, υποστηρίζεται από κυβερνητική πλευρά, κύριο προορισμό έχει να χτυπήσει τη γραφειοκρατία αφού:

— *Καταργεί όλα τα πιστοποιητικά και έγγραφα που απαιτούνται μέχρι σήμερα για τα στοιχεία που αναφέρει.*

Χαρακτηριστικό είναι, ο νόμος ορίζει ότι οι υπάλληλοι που θα απαιτούν πιστοποιητικά ή βεβαιώσεις που αναφέρονται στην ταυτότητα θα τιμωρούνται πειθαρχικά και ποινικά.

Αλλά ούτε και τα περί ηλεκτρονικού φακελώματος δέχεται το υπουργείο Εσωτερικών, γιατί όπως επισημαίνεται, ο νόμος ρητά αναφέρει ότι ο ΕΚΑΜ χρησιμοποιείται μόνο για τις ταυτότητες, μέχρις ότου τεθεί σε ισχύ νόμος για την προστασία των πολιτών από την επεξεργασία προσωπικών πληροφοριών.

Συγκεκριμένα ο νόμος 1599 (Σχέσεις κράτους - πολίτη, καθιέρωση νέου τύπου δελτίου ταυτότητας) στο άρθρο 4 παρ. 2 αναφέρει:

«Για αρχεία πληροφοριών στα οποία χρησιμοποιείται ο ΕΚΑΜ, εφαρμόζονται όλες οι διατάξεις της νομοθεσίας για την προστασία του ατόμου από την επεξεργασία των προσωπικών πληροφοριών και έως ότου τεθεί σε ισχύ σχετικός νόμος δεν επιτρέπεται η διασύνδεση των αρχείων αυτών είτε μεταξύ τους είτε με άλλα αρχεία, ούτε η χρησιμοποίηση του ΕΚΑΜ ως κωδικού αριθμού σε άλλα αρχεία προσωπικών πληροφοριών. Η παράβαση της διάταξης αυτής τιμωρείται με φυλάκιση 6 μηνών».

Τι είναι

Αλλά τι είναι ο περιβόητος πια ΕΚΑΜ;

Ο **Ενιαίος Κωδικός Αριθμός Μητρώου** (ΕΚΑΜ) είναι ένας συγκεκριμένος αριθμός που θα συνοδεύει κάθε Ελληνα σε όλη του τη ζωή και δεν αλλάζει ακόμα κι αν αλλάξει το δελτίο ταυτότητας. Ο ΕΚΑΜ αποτελείται από 12 ψηφία:

— **Τα δύο πρώτα** προσδιορίζουν τ' νομό που γεννήθηκε ο πολίτης (οι νομοί για το σκοπό αυτό είναι αριθμημένοι με αλφαβητική σειρά).

— Τα **επόμενα** τρία προσδιορίζουν τη σειρά που καταχωρήθηκε η γέννηση του πολίτη ανάμεσα σε όσους γεννήθηκαν την ίδια μέρα, στον ίδιο νομό.

Η σειρά αυτή παίρνει μονό αριθμό για τους άντρες και ζυγό για τις γυναίκες.

— Τα **επόμενα** έξι ψηφία αποτελούν τη χρονολογία γέννησης του πολίτη και,

— **Το τελευταίο ψηφίο θα είναι για τον έλεγχο γνησιότητας της ταυτότητας.**

Παράδειγμα

Ας δώσουμε όμως ένα παράδειγμα για να γίνει κατανοητός ο ΕΚΑΜ.

Ενα αγόρι έχει γεννηθεί στο νομό Λέσβου (**πρώτα ψηφία 35**), καταχωρήθηκε η γέννησή του στη νομαρχία Λέσβου τρίτη στη σειρά των αγοριών (**επόμενα ψηφία 005**) και η χρονολογία που γεννήθηκε είναι η **16.3.85.**

Ο ΕΚΑΜ της ταυτότητας του ατόμου αυτού είναι: **35005160385** - και ένα ψηφίο ελέγχου στο τέλος.

Ο ΕΚΑΜ θα είναι ο ίδιος στην ταυτότητα, το εκλογικό βιβλιάριο, το διαβατήριο, το ασφαλιστικό βιβλιάριο, το φορολογικό μητρώο, την άδεια ικανότητας οδηγού, το μητρώο αρρένων, στους εκλογικούς καταλόγους και το δημοτολόγιο.

Με βάση το νόμο 1599 για τις νέες ταυτότητες που ψηφίστηκε το περασμένο καλοκαίρι από τη Βουλή, με δελτία ταυτότητας εφοδιάζονται όλοι οι Ελληνες άντρες και γυναίκες, ανεξάρτητα από ηλικία.

Οι ανήλικοι εφοδιάζονται με προσωρινό δελτίο από 1.7.87, ενώ οι ενήλικοι θ' αρχίσουν ν' αλλάζουν τις σημερινές ταυτότητες με καινούριες από **1.1.1988.**

Αναλυτικά:

— **Για τα Ελληνόπουλα** που έχουν γεννηθεί πριν από την **1η Ιουλίου 1987** και δεν έχουν συμπληρώσει το **12ο έτος** της ηλικίας τους, οι γονείς τους υποβάλλουν στη νομαρχία αυτοπροσώπως, ταχυδρομικώς ή μέσω του δήμου ή κοινότητάς τους, αίτηση και πιστοποιητικό ιθαγένειας του ανηλίκου.

Προσωρινό

Με βάση αυτά εκδίδεται το προσωρινό δελτίο ταυτότητας, με πλήρη αποδεικτική ισχύ για όσα στοιχεία αυτό περιέχει. Για τα Ελληνόπουλα που γεννιούνται από 1ης Ιουλίου 1987 και μετά δεν χρειάζεται καμιά φροντίδα των γονιών. **Οι δήμοι και οι κοινότητες, σε συνεργασία με τη νομαρχία, φροντίζουν για την έκδοση προσωρινού δελτίου ταυτότητας και την επίδοσή του στους γονείς του ανηλίκου.**

Κι αυτό το δελτίο έχει την ίδια αποδεικτική ισχύ όπως και το προηγούμενο.

Για τους Ελληνες πολίτες που γεννήθηκαν στο εξωτερικό αρμόδια για την έκδοση δελτίου ταυτότητας είναι η διεύθυνση Εσωτερικών του διαμερίσματος Αθηνών της νομαρχίας Αττικής.

Το σχήμα και ο τύπος των **νέων ταυτοτήτων δεν έχει ακόμα καθοριστεί.**

Οπως προβλέπει ο νόμος όμως, οι νέες ταυτότητες εκτός από τον ΕΚΑΜ θα περιέχουν: φωτογραφία, επώνυμο και κύριο όνομα, επώνυμο και κύριο όνομα του πατέρα και της μητέρας, επώνυμο και κύριο όνομα συζύγου, χρονολογία γέννησης, τόπο γέννησης, δήμο ή κοινότητα στα δημοτολόγια του οποίου είναι γραμμένος, εκπλήρωση ή μη των στρατολογικών υποχρεώσεων, ομάδα αίματος, την εκλογική υποδιαίρεση (περιοχή) δήμου ή κοινότητας και το θρήσκευμα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ....

(Ε.Κ.Α.Μ.)

ΠΡΟΣΩΡΙΝΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ ΑΝΗΛΙΚΟΥ

ΕΠΩΝΥΜΟ	
ΟΝΟΜΑ	
ΕΠΩΝΥΜΟ ΠΑΤΕΡΑ	
ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ	
ΕΠΩΝΥΜΟ ΜΗΤΕΡΑΣ	
ΟΝΟΜΑ ΜΗΤΕΡΑΣ	
ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ ΓΕΝΝΗΣΗΣ	

.... 198

(Σφραγίδα-Υπογραφή)

«Ανύπαρκτο θέμα το 666»

Συνέντευξη του αναπλ. υπουργού Εσωτερικών ΚΟΣΜΑ ΣΦΥΡΙΟΥ

Ο ΕΚΑΜ δεν έχει και δεν πρόκειται ποτέ να έχει σχέση με φακέλωμα των πολιτών. Ο ΕΚΑΜ δεν είναι ένοχος και γι' αυτό φροντίζει η κυβέρνηση τόσο με την πρακτική της όσο και με το νόμο που ψήφισε, αλλά και με το νομοσχέδιο που θα κατατεθεί σύντομα στη Βουλή από το υπουργείο Δικαιοσύνης.

Αυτά τόνισε ο αναπληρωτής υπουργός Εσωτερικών **Κοσμάς Σφυρίου** σε συνέντευξη που παραχώρησε στην **«Κ.Ε.».**

Ο υπουργός με έμφαση τόνισε ότι η κυβέρνηση έχει τουλάχιστον την ίδια ευαισθησία και σέβεται το ίδιο τα συνταγματικά δικαιώματα και τις ατομικές ελευθερίες των πολιτών με όλους εκείνους που σήμερα φωνάζουν κατά του ΕΚΑΜ.

Αναλυτικά η συνέντευξη που παραχώρησε ο κ. Σφυρίου στην «Κ.Ε.» έχει ως εξής:

Ευαισθησία

● Πολύς θόρυβος γίνεται τις τελευταίες μέρες για τον ΕΚΑΜ. Και πολλοί ζητάνε να μην εφαρμοστεί στις νέες ταυτότητες. Τελικά είναι... ένοχος;

— Πρέπει να τονίσω πρώτα απ' όλα ότι η κυβέρνηση έχει την ίδια τουλάχιστον ευαισθησία και σέβεται όσο και αυτοί που διαμαρτύρονται τα συνταγματικά δικαιώματα των πολιτών. Εξάλλου τα μέλη αυτής της κυβέρνησης έχουν νιώσει στο πετσί τους το «φακέλωμα» των ιδεών και της πολιτικής δράσης τους και αρκετοί όχι μόνο το φακέλωμα αλλά και εξορίες, φυλακίσεις, βασανιστήρια, κ.λπ.

Αυτά, ξέρετε, είναι ικανά να εμφυσήσουν το σεβασμό στα συνταγματικά δικαιώματα και τις ατομικές ελευθερίες των πολιτών. Αλλά ας έρθουμε στην ουσία του θέματος. Τόσο η νομοθεσία που ψηφίστηκε όσο και η πρακτική που ακολουθεί η κυβέρνηση φροντίζουν να μην είναι ένοχος ο ΕΚΑΜ.

Πιο συγκεκριμένα, η νομοθεσία (άρθρο 2, παρ. 4, του νόμου **1599/86**) και η πρακτική που εφαρμόζεται κατοχυρώνει απόλυτα ότι τώρα ο ΕΚΑΜ ισχύει για τις ταυτότητες (όπως, ας πούμε, ο αριθμός των σημερινών ταυτοτήτων) μέχρι να ψηφιστεί και να εφαρμοστεί ο νόμος με την προστασία

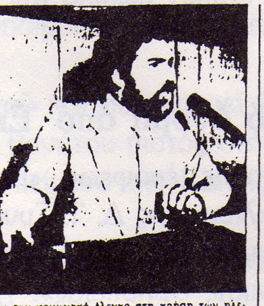

και τον κοινωνικό έλεγχο στη χρήση των ηλεκτρονικών υπολογιστών στη χώρα μας. (Κατατίθεται σύντομα στη Βουλή από το υπουργείο Δικαιοσύνης).

Ετσι και σήμερα, αλλά και στο μέλλον θα είναι εξασφαλισμένη η προστασία των πολιτών.

● Για τους φόβους ότι ο ΕΚΑΜ μπορεί να χρησιμοποιηθεί για φακέλωμα των πολιτών τι έχετε να πείτε;

— Το **«φακέλωμα»** που οι κυβερνήσεις της δεξιάς είχαν επιβάλει στη χώρα μας επί δεκαετίες, αφορούσε πάντα τις πολιτικές πεποιθήσεις και την πολιτική δραστηριότητα των Ελλήνων πολιτών. Ετσι κατέγραφαν την πολιτική και κοινωνική προσωπικότητα του καθένα.

Τα στοιχεία που συνοδεύουν τον ΕΚΑΜ με την εφαρμογή του δεν έχουν καμιά σχέση με την έννοια του φακελώματος. Π.χ. με την πρώτη εφαρμογή στα προσωρινά δελτία ταυτότητας των ανηλίκων, τα στοιχεία που περιέχονται είναι: Το ονοματεπώνυμο παιδιού και των γονιών και η ημερομηνία γέννησης.

Αλλά αυτά τα στοιχεία τηρούνται πάντοτε σε κάθε δήμο και κοινότητα της Ελλάδας. Αραγε ξέρετε καμιά χώρα δυτική ή ανατολική που να μην τηρεί αυτά τα στοιχεία που περιέχει η προσωρινή ταυτότητα;

● Δήμαρχοι αρνούνται να εκδώσουν νέου τύπου πιστοποιητικά. Ορισμένοι διακηρύσσουν μάλιστα ότι δεν θα εφαρμόσουν το νόμο. Ποια στάση θα τηρήσει το υπουργείο απέναντι σε μια τέτοια κατάσταση;

— Οι δήμαρχοι εκείνοι που μιλούν για πιστοποιητικά νέου τύπου (όπως τα έχουν ονομάσει) **ή είναι παραπλανημένοι ή προσπαθούν να δημιουργήσουν εντυπώσεις.**

Τα πιστοποιητικά που εκδίδουν οι δήμοι εδώ και τόσα χρόνια περιέχουν επιπλέον στοιχεία απ' όσα χρειάζονται για την προσωρινή ταυτότητα (π.χ. **διεύθυνση κατοικίας, θρήσκευμα, κ.λπ.**). Ακόμα περιέχουν το γένος της μητέρας, ενώ στην προσωρινή ταυτότητα χρειάζεται το ονοματεπώνυμό της (σύμφωνα με το νέο οικογενειακό δίκαιο).

Το νόμο που ψηφίστηκε από την ελληνική Βουλή είμαστε υποχρεωμένοι και μείς σαν κυβέρνηση αλλά φυσικά και οι δήμοι να τον εφαρμόσουμε. Αν ορισμένοι δήμαρχοι πιστεύουν το αντίθετο, γιατί δεν το προσέβαλαν εδώ και ένα χρόνο ή γιατί δεν τον προσβάλλουν τώρα στο αρμόδιο δικαστήριο; Αυτό το δικαίωμα το έχουν. Εκείνο που δεν έχουν δικαίωμα είναι να αρνούνται να εκδώσουν πιστοποιητικά σε πολίτες που τα ζητούν για κάθε νόμιμη χρήση. Αν λέγουν ότι πιστεύουν στη δημοκρατική νομιμότητα τους καλούμε να τη σεβαστούν.

● Αντιδράσεις υπάρχουν και από κόμματα για τον ΕΚΑΜ. Τι έχετε να απαντήσετε στις θέσεις και αιτιάσεις τους;

— Τα κόμματα της αντιπολίτευσης που προσπαθούν να προκαλέσουν εντυπώσεις **«κτυπούν πόρτες ανοιχτές».** Γιατί και απόλυτη προστασία του πολίτη εξασφαλίζεται από την εφαρμογή του ΕΚΑΜ στις ταυτότητες και τις απόψεις τους πριν από οποιαδήποτε άλλη εφαρμογή του ΕΚΑΜ θα έχουν την ευκαιρία ν' αναπτύξουν όταν συζητηθεί το νομοσχέδιο για την προστασία από τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές.

● Θρησκευτικές ή παραεκκλησιαστικές οργανώσεις αναφέρονται σε κάποιο νούμερο 666 και το συσχετίζουν με τις νέες ταυτότητες. Εχει καμιά βάση αυτό;

— Αυτό το **«666»** που προβάλλεται έχει απαντηθεί πολλές φορές ότι είναι ανύπαρκτο και φανταστικό θέμα. Ούτε αριθμός 666 χρησιμοποιείται με οποιαδήποτε μορφή, ούτε φασματικές γραμμές (εμφανείς ή αφανείς) υπάρχουν.

● Παρόμοια συστήματα έχουν εφαρμοστεί σε άλλες χώρες;

— Πολλές χώρες (δυτικές και ανατολικές) έχουν εφαρμόσει εδώ και χρόνια ανάλογη νομοθεσία. Οπως η Νορβηγία, η Ουγγαρία, ο Καναδάς, η Αυστραλία, η Δανία, η Σουηδία.

5. Τί εἶναι ἡ Κάρτα τοῦ Πολίτου

Συγκεκριμένη νομοθετική πρᾶξις, ὁρίζουσα τόν σκοπόν, τήν ἀναγκαιότητα κ.λπ. τῆς Κάρτας τοῦ Πολίτου, δέν ἔχει ἐκδοθῆ εἰσέτι. Ἀπό τήν ἐμπειρίαν τοῦ παρελθόντος ἀφ' ἑνός, καί ἀπό τήν ἡμεδαπήν καί ἀλλοδαπήν ἐπικαιρότητα ἀφ' ἑτέρου, δυνάμεθα νά εἴπωμεν ὅτι εἶναι μία ἐπηυξημένη καί βελτιωμένη ἔκδοσις τοῦ Ε.Κ.Α.Μ. τοῦ Ν. 1599/86.

Ὅλοι ἔχομεν τήν ἐμπειρίαν τῆς καθιερώσεως τοῦ Ε.Κ.Α.Μ., τήν διαφήμισιν τῆς ἐπιβολῆς του, τῆς ἀποδοκιμασίας του ὑπό πάντων τῶν Ἑλλήνων Πολιτῶν καί τοῦ ἀνακουφιστικοῦ παγώματός του· εὐχόμεθα τήν αὐτήν πορείαν καί διά τήν ὁμότυπόν του Κάρτα τοῦ Πολίτου.

Διά τούς ἀνηλίκους τῆς ἐποχῆς τοῦ 1986, διά τούς μή ἐνθυμουμένους κ.λπ. ἀδιαφόρους, ἀναφέρομεν ἐνημερωτικῶς τά ἀκόλουθα.

Την 14ην Νοεμβρίου 1985, τέσσερις Ὑπουργοί τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου –Α. Τσοχατζόπουλος, Ὑπουργός Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως, ΑΓ. Κουτσόγιωργας, Ὑπουργός Ἐσωτερικῶν καί Δημ. Τάξεως, Δικαιοσύνης Γ.Α. Μαγκάκης καί Οἰκονομικῶν Δ. Τσοβόλας– ἀπό κοινοῦ συνέταξαν καί ὑπέγραψαν 14σέλιδον εἰσηγητική ἔκθεσιν νομοσχεδίου «Σχέσεις Πολίτη, καθιέρωσις νέου τύπου Ταυτότητας καί ἄλλες διατάξεις».

Εἰς τό εἰσηγητικόν σημείωμα τοῦ ἄρθρου 2 δι' οὗ ἐθεσπίζετο ὁ Ε.Κ.Α.Μ. διαλαμβάνονται τά ἀκόλουθα: «Κάθε Δ. Ταυτότητας θά ἔχη ἕνα χαρακτηριστικό καί μοναδικό γιά κάθε πολίτη κωδικό στοιχεῖον. Τόν Ἑνιαῖον Κωδικό ἀριθμό Μητρώου, πού καθιερώνεται μέ τό ἄρθρον 2 τοῦ νομοσχεδίου. Ὁ Ἑνιαῖος Κωδικός Ἀριθμός Μητρώου –Ε.Κ.Α.Μ., ἀποτελεῖ βασική καινοτομία τοῦ νομοσχεδίου καί ἀνοίγει τήν εἴσοδον γιά τήν χρησιμοποίηση τῆς νέας τεχνολογίας στή Δημόσια Διοίκηση γιά τήν οὐσιαστική ἐξυπηρέτησιν τῶν Πολιτῶν».

(Βλ. σελ. 2 εἰσηγ. ἄρθρου 2).

Ἑπομένως ὁ Ε.Κ.Α.Μ., καθ' ὅλον τό μῆκος τῆς εἰσηγητικῆς ἐκθέσεως τοῦ μετέπειτα ψηφισθέντος 1599/86 Νόμου, ἀπαντᾷ ὅτι ἦτο μία καινοτομία, σκοπός τῆς ὁποίας ἦτο ἡ κωδικοποίησις μικρῶν τε καί μεγάλων, ἀνδρῶν καί γυναικῶν, μέ τόν ἀμετάβλητον Ε.Κ.Α.Μ., τοῦ ὁποίου ἡ μοναδικότης διά κάθε πολίτην θά ἐπέτρεπεν μέσῳ τῆς νέας τεχνολογικῆς ὀργανώσεως τοῦ Δημοσίου, νά εἶναι ἐζευγμένος ἐφ' ὅρου ζωῆς. Ὑπεσχημένον δέ τό ἀποτέλεσμα τοῦ Νόμου, κατά τήν αὐτή εἰσηγητικήν ἔκθεσιν ἦτο ἡ ἐνδελεχής, ἤγουν ἡ ἐπιμελῶς ἐξησφαλισμένη καί ἀδιάλειπτος ἀπόλαυσις τῶν (αὐτομάτων καί μή) παροχῶν τῶν Δημοσίων ὑπηρεσιῶν, τάς ὁποίας ὁ πολίτης ἤθελε χρειασθῆ.

Παρά τά ὑπεσχημένα ἀγαθά καί παρά τήν δαψιλεστάτην διαφήμισιν ἐξ ὅλων τῶν Μ. Μ. Ἐνημερώσεως, παραθύρων, ἐφημερίδων καί ἐγκύρων δῆθεν διαβεβαιώσεων

δημοσίων ἀνδρῶν, κατεμαρτυρήθη πανδήμως ἡ ἐνοχή τοῦ Ε.Κ.Α.Μ. καί τοῦ Νόμου 1599/86, καί οἱ κρατοῦντες περίτρομοι ἐπάγωσαν τά πάντα, ὡς νά μή συνέβη τίποτα.

Ὅ,τι σκοπόν καί ὑπεσχημένον ἀποτέλεσμα εἰσήγαγεν –αὐθεντικῶς ἑρμηνευομένη– ἡ 14σέλιδος εἰσηγητική ἔκθεσις τῶν 4 Ὑπουργῶν τῆς 14/11/1985 διά τόν Ἑλλαδικόν χῶρον, τό αὐτό ἰσχύει καί διά τήν Κάρτα τοῦ Πολίτου διά τήν φημιζομένην ἠλεκτρονικήν παγκοσμιοποίησιν, ἤγουν εἰς παγκόσμιον ἐπίπεδον.

Διά τοῦτο θεωρεῖται ἔκδοσις Ε.Κ.Α.Μ. ἐπηυξημένη καί βελτιωμένη.

6. Ἡ ἀποδοχή τῆς Κάρτας τοῦ Πολίτου εἶναι θέμα Πίστεως;

Εἰς τήν πίστιν δέν σφάλλει μόνον ἐκεῖνος, πού ἐν μέρει ἤ ἐν ὅλω ἀθετεῖ τήν δογματικήν διδασκαλίαν τοῦ σεβάσματός μας, ἀλλά καί πολλοί ἄλλοι πίπτουν εἰς τό θέμα τῆς Πίστεως, καθ᾽ ὅσον ὑπάρχουν πολλοί καί διάφοροι τρόποι ἀρνήσεως.

᾿Αρνήσεως οὐδέν χεῖρον ἁμάρτημα, ἐπιλέγει Χρυσόστομος· ὁ αὐτός φησί εἰς τήν γ´ ὁμιλίαν εἰς τήν ἁγίαν Ἄνναν, ὅτι δέν εἶναι ἕνας τρόπος ἀρνήσεως μόνον, ἀλλά πολλοί καί διάφοροι τρόποι ὑπάρχουν, τούς ὁποίους ὁ ἅγιος ᾿Απόστολος Παῦλος ἀναφέρει:

«Θεόν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δέ ἔργοις ἀρνοῦνται» (Τίτ. α´).

«Εἰ δέ τις τῶν ἰδίων, καί μάλιστα τῶν οἰκείων οὐ προνοεῖ, τήν πίστιν ἤρνηται καί ἔστιν ἀπίστου χείρων» (α´ Τιμόθ. ε´).

«Φεύγετε τήν πλεονεξίαν, ἥτις ἐστίν εἰδωλολατρεία».

Καί Βασίλειος λέγει, ὅτι ὅποιος Χριστιανός ὑβρίζει μέ τά ἔργα του τόν Χριστόν, τίποτε δέν ὀφελεῖται ἀπό μόνον τό ὄνομα τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Τόσον γάρ λεπτόν εἶναι τό θέμα τῆς Πίστεως, ὅπου ἠμπορεῖ τινάς νά τήν ἀρνηθῇ μέ μίαν μονάχα συλλαβήν πού θά εἰπῆ, ἤ μ᾽ ἕνα νεῦμα μοναχόν πού θά κάνῃ κατά τῆς Πίστεως, δι᾽ ὅ καί ὁ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος φησί: *«Οἱ τῆς εὐσεβείας ἀθληταί εἵλοντο προθύμως πάσχειν ἅ κάμπτει καί τόν ἀλκιμώτατον, καί ταῦθ᾽ ὑπέρ συλλαβῆς ἴσως μιᾶς, ἤ καί νεύματος ἑνός, κακῶς σώζοντος ἐξ ἀρνήσεως».* (Βλ. Ἱ. Πηδάλιον σελ. 76).

Φοβερά δέ ἀληθῶς εἶναι ἡ ἱστορία ὅπου ἀναφέρεται εἰς τόν βίον τοῦ Μεγάλου Παΐσιου. Οὗτος γάρ εἶχεν μαθητήν μοναχόν, πρός τόν ὁποῖον Ἑβραῖος ποτέ συμπορευόμενος εἶπεν ταῦτα: Ὁ Χριστός ὁποῦ προσκυνεῖτε ἐσεῖς, δέν εἶναι ἐκεῖνος ὅπου μέλλει νά ἔλθῃ ἀλλά ἄλλος· πρός τά ὁποῖα λόγια μέ ἁπλότητα ἀπεκρίθη ἐκεῖνος τοῦτο μόνον: Ἴσως νά εἶναι ἔτσι, καί παρευθύς –ὤ τῆς δυστυχίας!– ἐγυμνώθη τοῦ θείου Βαπτίσματος (Βλ. Πλείονα Βίον ἁγ. Παϊσίου).

᾿Από τήν φοβεράν αὐτήν ἱστορίαν οἱ Χριστιανοί –λέγει ὁ ἅγιος Νικόδημος– ἄς κρατήσουν τήν γλῶσσαν των νά μή λέγουν ἀρνησιθέους φωνάς, ὡς: ἄν δέν γίνη το..., ἐγώ Χριστιανός νά μήν ἀποθάνω, καί τά τούτοις ὅμοια, ὅτι ἐκ τούτων χάνουν

τήν χάριν τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος καί δέν δύνανται νά τήν ἀναλάβουν -ὡς ὁ προρηθείς μοναχός- χωρίς μεγάλη μετάνοιαν, μεσιτείαν καί ἱκανοποίησιν.

Ἀναφέρεται καί τοῦτο εἰς τάς Ἱστορίας: Ὅτι εἰς τόν καιρόν τῶν διωγμῶν, ὅσοι ἐπέμενον σταθεροί εἰς τήν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ὠνομάζοντο γενικῶς ἑστηκότες, οἵτινες ἐδιαιροῦντο εἰς δύο, εἰς Ὁμολογητάς καί Μάρτυρας. Καί Ὁμολογηταί μέν ἐλέγοντο ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐλάμβανον διάφορα βάσανα ὑπέρ τῆς ὁμολογίας τοῦ Χριστοῦ, ἔξω μόνον ἀπό τόν θάνατον. Μάρτυρες δέ ἐκεῖνοι ὅπου καί ἀπέθαινον ἐν τῇ φυλακῇ ἤ εἰς τά μαρτύρια. Ὅσοι δέ ἐξ ἐναντίας δέν ἐπέμενον εἰς τήν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, ὠνομάζοντο παραπεπτωκότες, ἢ ἐπταικότες, ἤ παραβάντες, πρός διαφοράν τῶν ἑστηκότων, οἵτινες εἰς τέσσαρας ἐδιαιροῦντο τάξεις.

Οἱ πρῶτοι ὠνομάζοντο θυσιάσαντες, διατί ἐθυσίασαν εἰς τά εἴδωλα, ἤ ἔφαγον εἰδωλόθυτα. Οἱ δεύτεροι θυμιάσαντες, διατί ἐθυμίασαν εἰς τά εἴδωλα. Οἱ τρίτοι λιβελλατικοί, διατί ἔδιδον λίβελλον, ἤτοι ἔγγραφον ὁμολογίαν, ὅτ δέν εἶναι Χριστιανοί, ἤ καί ἀγόραζαν τοιοῦτον λίβελλον ἀπό τόν ἔπαρχον, ὅτι ἐθυσίασαν. Καί τέταρτοι, οἱ προδόται, οἱ ὁποῖοι φοβούμενοι τούς διώκτας, ἐπρόδιδαν τά ἱερά Βιβλία τῶν Χριστιανῶν εἰς τό νά καοῦν.

Ἐξ ὅσων μέχρι τοῦδε ἐξετέθησαν, προκύπτει σαφέστατα, ὅτι ἡ ἀποδοχή τῆς Κάρτας τοῦ Πολίτου ἀπενεργοποιεῖ τό μικρόν βαπτιστικόν ὄνομα, διά τό ὁποῖον ἡ Ἐκκλησία ἐπεύχεται νά μείνῃ ἀνεξάρνητον καί μετασχηματίζει τοῦτο εἰς ἀναλώσιμον νούμερον, ἐνῷ ἐθιμικῶς ἐπεβλήθη ἀμετάβλητον μεῖναι.

Ἐάν ἡ ἄρνησις τοῦ ἀνεξαρνήτου καί ἡ μετασχημάτισις τοῦ ἀμεταβλήτου, δέν εἶναι θέμα πίστεως, τότε τί ἄλλο δύναται νά θεωρηθῇ θέμα πίστεως;

Ἡ ἀποδοχή τῆς Κάρτας τοῦ Πολίτου ἐξασφαλίζει εἰς τόν κατέχοντα τήν ἐξουσίαν τοῦ πραγματεύεσθαι. Ἐξουσίαν τήν ὁποίαν θά ἔχουν -κατά τήν Ἱ. Ἀποκάλυψιν- οἱ ὀπαδοί τοῦ Ἀντιχρίστου, κατ' ἀντίθεσιν μέ τούς Στρατιώτας τοῦ Χριστοῦ, οἱ ὁποῖοι ἀρνούμενοι νά ἀποδεχθοῦν τήν Κάρτα τοῦ Πολίτου, θά εἶναι οἰκονομικῶς ἀποκεκλεισμένοι.

Ἐδῶ τά πράγματα ὁμιλοῦν μόνα των. Ἡ ἄρνησις καί ἡ ὁμολογία διαστέλλονται καθαρότατα.

Τό πνευματικόν πρόβλημα ἅμα καί θεολογικόν, εἶναι, ὅτι ὅλοι οἱ βεβαπτισμένοι ἀναγράφονται -δυνάμει- εἰς τήν Βίβλον τῆς ζωῆς καί ἀπεργάζονται τό ἐν ἐνεργείᾳ, κατά τήν ρῆσιν τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, Πατριάρχου Ἱεροσολύμων:

«Ὀνοματογραφία τέως ὑμῖν γέγονε, καί στρατείας κλῆσις, καί νυμφαγωγίας λαμπάδες, καί οὐρανίου πολιτείας ἐπιθυμία, καί πρόθεσις ἀγαθή, καί ἐλπίς ἐπακολουθοῦσα».

(Βλ. Κατηχήσεις Ἁγ. Κυρίλλου... σελ. 2, 3, 4).

Πῶς θεωρηθήσεται τό ὄνομα τό ἐγγεγραμμένον εἰς τήν Βίβλον τῆς ζωῆς, τό ὁποῖον ἀπενεργοποιήθη μέ τήν ἀποδοχήν τῆς Κάρτας τοῦ Πολίτου;

Μετά θάνατον, εἰς τίνος τό ὄνομα μνημόσυνα, εὐχαί, ἱκεσίαι, ἐλεημοσύναι κ.λπ. χρέη πρός τόν κεκοιμημένον προσφερθήσονται;

Εἰς τό Βαπτιστικόν ἤ εἰς τό μετασχηματισμένον νούμερον;

Καί τί ἀνάγκη ἔχει τό νούμερο ἀπό μνημόσυνα, ἐλεημοσύνας κ.λπ. χρέη;

Ὑπέργειον τό πρᾶγμα!

7. ΛΙΒΕΛΛΟΦΟΡΟΙ – ΚΑΡΤΟΦΟΡΟΙ

Ὁ τριμερής χαρακτηρισμός τῶν Χριστιανῶν ὑπό τοῦ Κυρίου ψυχρός, ζεστός καί χλιαρός: – (*«Οἶδά σου τά ἔργα, ὅτι οὔτε ψυχρός εἶ, οὔτε ζεστός· ὄφελον ψυχρός εἴης, ἤ ζεστός. Οὕτως, ὅτι χλιαρός εἶ, καί οὔτε ψυχρός, οὔτε ζεστός, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου»* (Ἀποκ. Γ΄, 15-16) – ἦν, εἶναι καί ἔσται ἕως τῆς συντελείας· πάντα θά ὑπάρχουν οἱ ψυχροί, οἱ ζεστοί καί οἱ χλιαροί.

Ἀπό τήν ἀπολογίαν τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰουστίνου, μανθάνομεν ὅτι οἱ Χριστιανοί εἰς τήν ἐποχήν του μετήγοντο εἰς τά κριτήρια τῶν Ἐπάρχων, μέ τήν κατηγορίαν μόνον τοῦ ὀνόματος «Χριστιανός». Οἱ ἔπαρχοι εἶχον στερεότυπον τήν ἀπόφασιν διά κάθε Χριστιανόν: ὁ προσαγόμενος ἔπρεπε ἤ νά ἀρνηθῇ τόν Χριστιανισμόν ἤ νά θυσιάσῃ εἰς τά εἴδωλα ἤ νά θυμιάση τόν Βωμόν· ἄλλως ἔδει νά παραδοθῆ ἤ εἰς τούς δημίους ἤ εἰς τούς ὀδόντας τῶν πεινασμένων θηρίων.

Πολλοί ὀλιγόπιστοι καί λιπόψυχοι, δέν ἐβίωνον τό Σταυρικόν Εὐαγγέλιον ἀλλά τό κοσμικόν, ὡς ψυχροί καί χλιαροί. Οὗτοι λιποψυχοῦντες, προσέφερον χρήματα εἰς τούς ἐπάρχους καί ἀπ᾽ εὐθείας ἤ διά μεσολαβήσεως τρίτων γνωστῶν, ἐπρομηθεύοντο βεβαιώσεως ὅτι ἐθυμίασαν[1] εἰς τόν Βωμόν, ἐνῷ δέν εἶχον θυμιάσει. Περνῶντας ὅμως ἀπό τόν βωμόν μέ τήν βεβαίωσιν ἀπελύοντο, ἄνευ ἄλλης διαδικασίας καί ἀπήρχοντο εἰς τά ἴδια.

Ἡ μερίς αὐτή τῶν Χριστιανῶν ὀνομάσθησαν λιβελλοφόροι. Τούτους οἱ πατέρες μετά τήν κατάπαυσιν τῶν διωγμῶν ἐθεώρησαν ὡς ἀρνητάς τῆς πίστεως καί μέ ἱλαστικάς εὐχάς καί μεμεριμνημένης μετανοίας τούς ἐδέχοντο μέ ἅγιον μῦρον.

Τότε, τά χρόνια ἐκεῖνα, ὁ Χριστιανός ἐθεωρεῖτο ἐχθρός τοῦ Κράτους καί τώρα, κάθε ὀρθόδοξος ὁ ὁποῖος ἀρνεῖται νά παραλάβῃ τό κλειδίον τῆς Παγκοσμίου διακυβερνήσεως –τήν Κάρτα τοῦ Πολίτου– ἐμηνύθη ἐκβιαστικῶς ὅτι θά θεωρῆται παράφρων καί ἐχθρός τῆς Παγκοσμιοποιήσεως.

---

1. Ἐκλήθη καί ὁ Σύριος ζεστός Βαρλαάμ, εἰς τόν ἔπαρχον τῆς Ἀντιοχείας. Πρῶτον ἐδάρη καί εἰς ἄλλας βασάνους ὑπεβλήθη· εἶτα διετάχθη νά τεντώσῃ τήν χεῖραν του· ἐπάνω εἰς τήν παλάμην οἱ δήμιοι ἔθεσαν ἄνθρακας ἀνημένους καί θυμίαμα, μέ σκοπόν νά κινήσῃ τήν χεῖρα του καί νά θεωρηθῇ ὡς θυμιάσας, νά ἐλευθερωθῇ· ὁ στερός ὅμως ἀδάμας ἐκράτησε τήν χεῖραν του τεντωμένην, ἕως ὅτου οἱ ἄνθρακες ἔκαψαν τάς σάρκας καί τά ὀστᾶ καί ἔπεσον χαμαί, ἡ δέ ψυχή του παρελήφθη ὑπό τοῦ Κυρίου εἰς τόν οὐρανόν. (Βλ. Πλείονα Συναξαριτήν 19 Νοεμβρίου).

Τί συμπτώσεις! Οἱ σημερινοί καρτοφόροι βιώνουν τό κοσμικόν Εὐαγγέλιον, δέν στέργουν τό Σταυρικόν. Εἴμεθα -λέγουν- ἄρρωστοι, ἔχομεν οἰκογένειαν καί χρήζει ἐπιμελείας. Θέλομεν ἐργασίαν, ἀσφάλειαν, σύνταξιν, σπουδάς καί ὅ,τι ἄλλο συνέχει καί ὑπηρετεῖ τόν αἰῶνα τοῦτον· ὁ οἰκονομικός ἀποκλεισμός εἶναι βαρύς, δέν ἀντέχομεν τό βάρος, θά πάρωμεν τήν Κάρτα τοῦ Πολίτου, πλήν ἔχομεν κατά νοῦν τό σφράγισμα, ὅταν θά ἔλθῃ ἡ ὥρα θά εἴπωμε τό μεγάλο ΟΧΙ.

Οἱ ψυχροί καί χλιαροί οὗτοι πρέπει νά γνωρίζουν, ὅτι ὅταν ἔλθη αὐτή ἡ μεθόδευσις τοῦ ΟΧΙ, δέν θά ὑπάρχη προτίμησις διαβουλίου ΝΑΙ καί ΟΧΙ, ἀλλά θά εἶναι ἄνευ ἐπιλογῆς μονόδρομος, οὔτε καί διάθεσις μετανοίας θά ὑπάρχη -κατά τόν ἀπόλογον τῶν Πατέρων- ἀλλά ἀσύμβατος προσχώρησις τῆς χρήσεως τοῦ κατεχομένου κλειδίου εἰς τήν Παγκόσμιον ἠλεκτρονικήν κλειδαριά -γράφε- ἠλεκτρονικήν φυλακήν.

Γνωρίζομεν καί ἡμεῖς, ὅτι τό κόστος τοῦ Οἰκονομικοῦ ἀποκλεισμοῦ εἶναι μέγα καί χρειάζεται θυσίας πολλάς· κατεμάθαμεν ὅμως ἀπό τάς Ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας, ὅτι ὁ Οἰκονομικός ἀποκλεισμός θά γεννήσῃ πολλούς ὁμολογητάς καί μάρτυρας, μεγαλυτέρους, ἀπό τούς ὁμολογητάς καί μάρτυρας τῶν παλαιῶν χρόνων.

8. Τό δίλημμα τοῦ σημερινοῦ Ὀρθοδόξου Χριστιανοῦ

Πανανθρώπινος σήμερον ὁ φόβος τοῦ προφητευμένου Οἰκονομικοῦ ἀποκλεισμοῦ. Παγκόσμιος καί ἡ ἀπειλή τῆς βίας ἐναντίον ἐκείνων πού θά ἀντιδράσουν.

Πολλοί, ἐπηρεασμένοι ἀπό τό πνεῦμα τῶν πολιτικῶν νόμων ἀποφαίνονται: ὅπου φόβος καί βία, καταλογισμός εὐθύνης εἰς τόν καταθέμενον ποιῆσαι τόδε τι δέν ὑπάρχει· ἑπομένως, ἐάν πάρωμεν τήν Κάρτα τοῦ Πολίτου, πιεζόμενοι ἀπό τήν Πολιτείαν, δέν θά μᾶς κολάσῃ ὁ Κύριος.

Τήν ἀπάντησιν δίδει ὁ σοφώτατος ἑρμηνευτής τῶν Ἱερῶν Κανόνων Θεόδωρος Βαλσαμών, εἰς τόν 62ον Ἀποστολικόν Κανόνα, ὅπου μετά πολλῆς σαφηνείας καί πληρότητος ἐπάγει: *«Εἰ καί ὁ πολιτικός νόμος συγγνώμης ἀξιοῖ τόν διά φόβον ἤ βίαν καταθέμενον ποιῆσαι τόδε τι, ἀλλ' ὅμως ὁ τῆς Ἐκκλησίας νόμος ὁμολογητάς τῆς πίστεως θέλει πάντας τούς Ὀρθοδόξους»*.

Κατά τήν σοφήν ταύτην ἑρμηνευτικήν γνώμην τοῦ Θεοδώρου Βαλσαμῶνος, Πατριάρχου Ἀντιοχείας, Παγκόσμιον Στάδιον Ὁμολογίας στήνεται, καί μακάριος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θά ἀντισταθῆ νά μήν πάρῃ Κάρτα τοῦ Πολίτου, τήν κλεῖδα τῆς Παγκοσμίου ἠλεκτρονικῆς φυλακῆς. Πολλοί ὁμολογηταί καί μάρτυρες ἀναδειχθήσσονται.

9. Τό κατ' εἰκόνα Θεοῦ καί ὁμοίωσιν ἄνθρωπον

Τόν κατ' εἰκόνα Θεοῦ καί ὁμοίωσιν γενόμενον ἄνθρωπον, οὔτε φαρμακοί, οὔτε ψηφάδες (μάντεις), οὔτε δαίμονες, οὔτε αὐτός ὁ ἀντίχριστος ἐρχόμενος ἐν φαντασίᾳ πλανώντας τούς ὀφθαλμούς τῶν ἀνθρώπων, χρυσίον αὐτοῖς πολλάκις ἤ ἄρ-

γυρον ὑποδεικνύς, κτῆνος ποιῆσαι οὐ δύνανται, καθ᾽ ἅ φησί ὁ ἅγιος ᾿Αθανάσιος πρός ᾿Αντίοχον.

Διηγεῖται ὁ ὅσιος Παλλάδιος διά τόν Αἰγύπτιον Μακάριον τό ἀκόλουθον: «᾿Ακόλαστος τις, ζητῶν νά ἑλκύσῃ εἰς σατανικόν ἔρωτα κόρην τινά σώφρονα καί μή δυνηθείς, ἐποίησεν αὐτήν μέ διαβολικάς μαγείας νά φαίνεται εἰς τούς ἀνθρώπους ὡς φορβάς. Οἱ δέ γονεῖς ἀπελθόντες εἶπον πρός τόν Μακάριον· *«Αὕτη ἡ φορβάς, τήν ὁποίαν προσηγάγομεν εἰς τήν ἁγιωσύνην σου, ἦτο θυγάτηρ ἡμῶν καί μέ τάς μαντείας ἀνθρώπου τινός μετεμορφώθη εἰς τοιοῦτον σχῆμα. Ὅθεν παρακαλοῦμεν σε νά ποιήσῃς πρός Κύριον δέησιν, ὅπως τήν μετατρέψῃ εἰς τήν προτέραν μορφήν».*

Ὁ δέ Ὅσιος ἀπεκρίθη: *«Ὅσον δι᾽ ἐμέ, τήν βλέπω γυναῖκα καί ὄχι φορβάδα, ὡς λέγετε· αὐτή δέ ἡ μετασχημάτισις δέν εἶναι εἰς τό σῶμα της, ἀλλά μόνον εἰς τούς ὀφθαλμούς σας ἀπό συνεργείαν τοῦ δαίμονος».*

Ταῦτα εἰπών, ἔλαβεν τήν κόρην εἰς τό κελλίον του καί ποιήσας εὐχήν, τήν ἔχρισεν ἅγιον ἔλαιον, ἔκτοτε δέ ἐφαίνετο πάλιν εἰς τούς ὁρῶντας ὡς ἦτο γυνή κατά φύσιν, ἐπειδή διά τῆς δεήσεως τοῦ Μακαρίου ἠφανίσθη ἡ μαντεία». (Βλ. Συναξαριστήν ᾿Ιανουαρίου, Βίκτωρος Ματθαίου, σελ. 440).

᾿Εντεῦθεν μανθάνομεν μάθημα μέγα, ὅτι τό διήγημα τοῦ Παλλαδίου εἶναι ἕνα τυπολογικόν φαινόμενον, διά νά ἀντιληφθοῦν οἱ ἄνθρωποι ὅτι τά κατά φαντασία σημεῖα καί τέρατα τοῦ ᾿Αντιχρίστου, εἰς τούς ὀφθαλμούς τῶν ἐσφραγισμένων θά φαίνωνται σημεῖα καί τέρατα, ἐνῷ εἰς τούς ὀπαδούς τοῦ Χριστοῦ θά φαίνωνται ὅπως εἶναι. Π.χ. Λέγουν, ὅτι ὁ ᾿Αντίχριστος θά μετακινῇ τόν ἥλιον ἀπό τήν ᾿Ανατολήν εἰς τήν Δύσιν· ἡ μετακίνησις αὐτή θά εἶναι ὁρατή εἰς τούς ὀφθαλμούς τῶν ὀπαδῶν του, ἐνῷ ὁ ἥλιος θά παραμένῃ ἐν τῇ ᾿Ανατολῇ, βλεπόμενος εἰς τήν φυσικήν πορείαν του ἀπό τό σωζόμενον λεῖμμα.

Οὕτω, καί τά ἄλλα σημεῖα καί τέρατα πού θά ποιήσῃ θά φαίνωνται κατά φαντασίαν εἰς τούς ὀφθαλμούς τῶν ὀπαδῶν του.

᾿Αδελφοί ᾿Ορθόδοξοι, ὅπως ἀνεφέρθη. Μέγα Στάδιον Παγκόσμιον στήνεται ὁμολογητῶν καί μαρτύρων, ἀπό τῆς ἡμέρας πού θά κληθῶμεν νά ἀποδεχθῶμεν ἤ νά μήν ἀποδεχθῶμεν τήν Κάρτα τοῦ Πολίτου.

Εὔχομαι ὅλοι νά στηθῆτε εἰς τήν χορείαν τῶν μή ἀποδεχομένων, παρά τό κόστος τό ὁποῖον πιστεύομεν ὅτι θά εἶναι ἀνάλογον μέ τόν μισθόν τῶν ὁμολογητῶν καί μαρτύρων τῶν ἐσχάτων. ΑΜΗΝ.